

ת"פ 50948/12 - מדינת ישראל נגד דאש פראג

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 50948-12-16 מדינת ישראל נ' פראג

בפני כבוד השופט יחיאל ליפשיץ
בעвин: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
דאש פראג - הנאשם

זכור דין

כללי

הנאשם, יליד 1995 ותושב היישוב ראמלה, הורשע עפ"י הodiumתו בעובdotיו של כתוב אישום מתוקן. ההודיה היתה במסגרת הסדר טיעון שכלל את תיקונו של כתוב האישום אך לא כלל הסכומות לעניין העונש, בהraig לרับ הפיצוי לגבי הוסכם כי עומד על 15,000 ש"ח. נטען, כי בתאריך 16.12.16 עבר לשעה 03:00, בילו גבר. (להלן: **המתלון**) ואחיו ע.ג. בפאב "סינט אטיין" ברחוב ציאט בחיפה (להלן: **הפאב**). טרם הגיעם לפאב, שתו המתלון ואחיו משקאות אלכוהוליים. במהלך שהות המתלון ואחיו בפאב, לפני השעה 04:00, התגלו עימות בין המתלון לנאים. על רקע העימות, אטיין מטאנס - מנהל הפאב, פנה למטלון, לאחיו ולנאים וביקש מהם לעלות לקומת העלונה בפאב (להלן: **הגירה**) כדי שיישרו את ההדורים ביניהם וכך היה. בוגירה החלו הנאים, המתלון וע' לצעוק לקלל ולדוחף זה את זה. במהלך האירוע ירד הנאים לקומת הראשונה של הפאב, הצד יבש, בסכין, שב לגירה כשהוא אוחז בסכין וזכיר באמצעותו את המתלון בבטנו. אנשים נוספים שזיהו אותם אינה ידועה למאשימה, הגיעו לגירה והיכו את המתלון ואת ע' אשר נסוע על נפשם מהפאב. ע' הבהיל את המתלון ברכב לבית החולים רמב"ם, שם נותח ואושפז בין התאריכים 16.12.16 עד 20.12.16. כתוצאה ממשעי הנאים, נגרם למטלון פצע דקירה בבטנו וכן נזקים פנימיים ביניהם 3 חרומים בעקבות הבדיקה לעיל, הורשע הנאים בפצעה בנסיבות חמירות, לפי סעיף 334 + 335(א)(1) לחוק.

תסקרי שירות המבחן

שירות המבחן הכין 3 תסקרים אודוט הנאים. מהתסקיר הראשוני, מתאריך 20.4.17, עולה כי הנאים היוו בן 22 שנים, רווק, בן למשפחה נורמטיבית, בוגר 12 ש"ל, נעדר עבר פלילי. עם תום לימודיו עבר במספר עסקיו אוכל בחיפה ומעסיקיו תיארו אותו באופן חיובי. הנאים קיבל אחריות על מעשייו באופן חלקי - הכחיש שניגש והצדיד בסכין, אך בדיון מתאריך 23.4.17 וכן במפגשים עוקבים עם שירות המבחן אישר את הנטען בכתב האישום המתוקן, הביע צער על מעשיו ומסר כי המתלון ואחיו היו שיכורים ופגעו בו מילולית. הנאים הכיר בכישלונו ההתנהגותי, מסר שהוא דבר נבע מהחשש שהשניים יפגעו בו לצד תחושת הצורך בהרעתם. וכן הוסיף כי הוא מכיר בכך שלא קל באופן ראוי את תגובתו. שירות המבחן העיריך כי הנאים מתקשה להכיר

בתוצאות העבירה וכן הפנה לפערם בין תפיסתו העצמית לבין חומרת מעשיו. על רקע האמור לעיל, הינו כי מחד מדובר באדם צער, עבד לפרנסתו ולא היה מעורב בעבר באירועים פליליים, הביע צער על מעשיו וגילה נכונות להליר של סולחה עם נפגע העבירה, אך מנגד נתן אחריות חלקית למשעו וגילה במשעו קשיים בהפעלת שיקול דעת, הומלץ על דחית הדיוון כדי לבחון את שילובו של הנאשם בקבוצה טיפולית "יעודית לשיטתה בכעסים". מטרת הדחיה אף הייתה כדי לבחון את סוגית השימוש בסימני על ידי הנאשם - בהקשר זה של הנאשם בפני שירות המבחן כל שימוש בסימנים אך (וכפי שנראה בהמשך - משום כך) לא התיציב לבדוקות שנקבעו לו בנדון. **בתקיר השני** מתאריך 17.7.17 נמסר כי בבדיקה שנערכה לנאם נמצאו שרידי סם, אך חרף זאת הנאשם עמד על הכחשתו לשימוש בסימנים ואף הטיל ספק בנוכנות הבדיקה. בנוסף צוין כי הנאשם זומן למספר פגישות בשירות המבחן אך לא הגיע אליו. לפנים משורת הדין, נעתרת למלצת שירות המבחן לדחיה נוספת לצורך בירור אפשרות להליר טיפול. **בתקיר השלישי** מתאריך 25.9.17, צוין כי הנאשם שינה עמדתו וטען כי הוא עשה שימוש בסימנים בתדריות נמוכה ובנסיבות חברתיות בלבד. מתוך שתי בדיקות שנערכו לנושם (בחודש אוגוסט ובchodש ספטמבר) נמצא הינה "מלוככת" בשידי סם מסוג קנאבינואידים. הנאשם שב וקיבל אחריות למשעים שייחסו לו בכתב האישום המתוקן וטען כי "אולץ" לנוהג באופן אלים לצורך הגנה עצמית וכי הוא הגיע בדרך כלל. התרומות השירות המבחן הייתה כי הנאשם אינו ער לדפוסי התנהגות אלימים ויכולתו להתבונן במשעו הינה מצומצמת. בהתאם חדש ספטמבר נשקרה האפשרות לשלב את הנאשם בקבוצה טיפולית לשיטה במקומות בחיפה, אך לנוכח התוצאות של השילוחות של בדיקת הסם לעיל נשלה אפשרות זו, מה גם שהראין שנערך לו עם מנת הקבוצה הוא חשש כל שימוש בסימנים. בהקשר האחרון צוין, כי הנאשם הופנה לקליטה בית' לטיפול בהתמכויות במקום מגורי, אך לא הראה רצינות בהקשר זה ושירות המבחן ציין שהנהלו לארוך תקופת הדחיה מעלה אמביוולנטיות ביחס לרצונו לעורר שינוי בתפקידו. על רקע העובדה, מחד, שמדובר בבחור צער נעדך עבר פלילי שקיבל אחריות על מעשיו, אך מנגד, התקשה לבסס קשר עם שירות המבחן, התקשה להכיר בדעותיו הטעוניים וכן התקשה לגלוות מוטיבציה של ממש, נמנע שירות המבחן בסופו של יומם מהמליצה טיפולית ואף צוין כי במקרים מסוימים יש כדי להשען את המסוכנות להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד. משכך, נמנע שירות המבחן מהמליצה טיפולית. יחד עם זאת, משום ההערכה שמאסר אחורי סורג ובריח עלול לפגוע בו בשל גילו הצעיר, הומלץ על מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד פיצוי, מאסר על תנאי והתחייבות.

ראיות הצדדים לעונש

מטעם המאשימה הוגש תיעוד אודות הפגיעה במטלון (סיכום אשפוז בדבר הדקירה בקדמת הבطن ואודות אשפוזו למשך 5 ימים - 1/1, וכן צלומי המטלון - 2/2). מטעם הנאשם הוגש הסכם סולחה מתאריך 20.8.17 (נ/1) ממנו עולה, על פני הדברים, כי הנאשם הביע חרטתו העומקה על המקירה בפני המטלון ומשמעותו. צוין כי ההודרים ישרו וסוכם על פתיחת דף חדש. עוד הוגש אישור כי סיום הפסיכים שלם על ידי הנאשם בזיכרונות בית המשפט (נ/2).

טייעוני הצדדים

במסגרת טיעונית לעונש, עדמה המאשימה על חומרת מעשיו של הנאשם וכן הפנה לקלות הבלתי וסבירות של השימוש בסיכון ככלי לפתרון סכסוכים. המאשימה הפענה לכך שמדובר היה בביולי שהסתיים בדקירתו של המטלון ואר בנס תוכאות הדקירה לא היו קשות יותר. המאשימה הדגישה את העובדה שה הנאשם ירד מהగליה, הציג ב███ ואז שב וזכיר את המטלון. קרי, אין מדובר ב"החלטה של רגע". עוד ניתן דגש למקום הפגיעה - בבטנו של המטלון, שיכל היה להביא, כאמור, לפגיעה חמורה הרבה יותר ואף טראגיית. על רקע נתונים אלה ומשום הערכים המוגנים עליהם יש להגן וهم השמירה על ערך חי האדם ושלמות הגוף,

נתען למתחם ענישה של בין 18 ל 36 חודשים מאסר. באשר לנסיבות שאין קשרות לביצוע העבירה, הפניה המאשימה לכך שחרף הodium הנאשם במינויו לו, שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן היה חלק ביוטר ובסתומו של יום לא הובאה המלצה טיפולית. כמו כן צוין שלא ניתן לקבל את המלצה שירות המבחן לענישה בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות, שכן מדובר בענישה שאינה הולמת את חומרת האירוע.

מנגד, הביא בא כוח הנאשם טיעונים שיש בהם להביא להקללה בענישה. מרבית הטיעונים נגעו לננותו של הנאשם ולנטילת האחוריות על מעשיו. בהקשר זה הפנה בא כוח הנאשם לכך כי הנאשם הינו בחור צער, נעדר עבר פלילי שקיים עד להסתמכותו אורך חיים תקין ועובד לפראנסטו. האירוע בגיןו הוא נותן את הדין כיום אינו מופיע אותו והוא חייב לאופיו ולנותונו. זאת ועוד, הנאשם נטל אחוריות מלאה על מעשיו, והוא במיוחס לו, ואף נטל חלק בהליך סולחה במסגרתו הביע צערו וחרטתו ישרות בפני המתalon ואך שילם את סכום הפיצוי עליו סוכם במסגרת ההסדר. עוד צוין, כי על אף שההתקسير לא בא בהמלצה שיקומית, לא ניתן לבטל את המלצה שהובאה בו להשיט על הנאשם מאסר לריצוי בעבודות שירות, המלצה שהינה מתבקשת בנסיבות העניין.

במסגרת דבריו טרם העונש הביע הנאשם צערו על המקרה.

דין ומסקנות

בפנינו מקרה נוסף בסדרה ארוכה של מקרים בהם מסתויים ויכולת סטמי בדקה בנסיבות סכין. אך בנס הסתויים האירוע הנדון בפצעה קלה באופן יחסית אף מוכרים לנו, לצערנו, מקרים רבים אחרים בהם התוצאות הין חמורות הרבה יותר ואף טראגיות. נסיבה משמעותית לחומרה בענייננו הינה כי הנאשם, לאחר שפרץ הוויוכח, ירד לcombe הראשונה של הפאב, הציג ב███ ונשא לתליה כשהוא אוחז בו וכן עשה בו שימוש, כאמור, בדקרו את המתalon בבטנו. משמע, מדובר במעשה מתוכנן וחurf האפשרות שניתנה לנאשם "להתקرار" ולעוזב את הזירה או לפעול בדרך הגיונית אחרת, בחר להציג ב███ לשוב אל המתalon ולדקרו. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה במרקנו הינם שלמות הגוף ובוחנו האיש של האדם. מדובר בערכים הבסיסיים ביותר עליהם יש להגן. מידת הפגיעה בערכים אלה הינה ביןונית-גבואה, שכן כאמור,

גם אם הפגיעה אינם "מתקoon" לגורם נזקים חמורים ביותר, מעשי יכולם להסתויים בתוצאות טראגיות.

עיוון בפסקה הרלוונטייה מעלה כי רמת הענישה הנהוגה בעבירות אלה נעה על פני מרעת רחבה למדי וכי שנאמר בע"פ 5153/13 פלוני נ' מ"י, 14:13.1.14: **"קשה הענישה בעבירות אלימות, תוך שימוש בנשק קרי, רחבה ומגוונת"** (וכן ר' בנדון ע"פ 5980/15 מ"י נ' זדה, 23.3.16). עוד לקחת בחשבון כי העבירה בה הורשע הנאשם במסגרת התקoon הינה עבירה המצוייה בסמכותו העניינית של בית המשפט השלום ולכך כי ישנים מקרים דומים בהם מוטלת ענישה של מאסר לריצוי בעבודות שירות. יחד עם זאת, הדבר "עשה על פי רוב רק בעניינים אשר נתנו להם מצדייקים הליכה בדרך טיפולית-שיקומית, שכן הכלל הוא שבמקרים דקירה יש להשיט עונשים מرتיעים בדמות מאסרים לריצוי מחורי סוג ובריח. אפנה בהקשר האחרון לעיל לאמור בע"פ 1892/15 אבו מדיעם נ' מ"י, 31.5.15, שם צוין כי: **"בית משפט זה עמד פעם אחר פעם על הצורך בהרתעתם של אלו המבקשים "לפטור סכסוכים" בדרך אלימה.** נקבע כי עליינו להילחם בגע האלימות שפט בארצנו ולהטיל עונשים מרתיעים ומשמעותיים על מי שבוחרים בדרך האלימות, בין אם הם עושים שימוש במקל ובין אם הם עושים שימוש ב███ או בכלי משחית אחר".

(ועוד ר' בנדון האמור בע"פ 5476/16 מ"י נ' אל חזיל, 6.4.17).

לאור האמור לעיל, סבור אני כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נעה בין 8 ל 24 חודשים מאסר. אני סבור שיש מקום לסתות מהמתבחן לעיל לקולא או לחומרה.

לענין נסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה, ניתן להביא לזכות הנאשם את גלו הצעיר יחסית (יליד 1995),

את הודיעתו במסגרת ההסדר ובטרם נשמעו ראיות, את חרטתו (גם ישירות בפני המתלוון) ואת הסכם הסולחה אליו הגיע עם האחرون ובכלל זאת את העברת כספי הפיצוי עליו סוכם במסגרת ההסדר.

לחובות הנאשם אפנה לשיתוף הפעולה החלקי שלו עם שירות המבחן ואות העובדה שחרף מספר ההזדמנויות שניתנו לו, לא הובאה בסופו של יום המלצה טיפולית. מדובר בנאש שלאורך תקופה הכחיש כי הוא צריך סמים ושיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן היה כאמור חלקו ביוטר. גם ה"תובנות" שגילה אל מול שירות המבחן הציגו תמונה שאינה מעודדת - כך, מסר שלא הייתה לו ברירה אלא לנוכח באופן אלים כלפי המתלוון והתרשםות שירות המבחן הייתה, שלא בפתיע, שהוא אינו עיר לדפוסי התנהגות אלימים ויכולתו להתבונן במעשי הינה מצומצמת. עוד צוין, כי התנהלותו אל מול שירות המבחן הייתה אמביוולנטית ביחס לרצונו לעורר שינוי בתפקודו. אני תמים דעים עם עדמתה המשימה שלא ניתן בנסיבות נתונות אלה לאמץ את המלצת שירות המבחן להשיט מאסר לריצוי בעבודות שירות בלבד. לא נעלמה מעני השפעת מאסר אחורי סורגי ובירח על מי שעוזה תהיה לו הפעם הראשונה (ויש לקוות האخונה), ולכן תקופת המאסר תהיה מידית ככל שניתן בנסיבות העניין.

סוף דבר, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:
10 חודשים מאסר, בגין ימי המעצר בגין תיק זה - מתאריך 16.12.16 ועד לתאריך 10.1.17.

ה הנאשם יתיצב לריצוי מאסרו בבית מעצר קישון בתאריך 6.11.17 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברטותו תעוזת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחון ומيون של שב"ס, טלפונים: 77-9787377, 08-9787336, 08-9787336.

תנאי השחרור בהם היה נתון הנאשם עד כה, ימשיכו לחול עד להתייצבותו לתחילה ריצוי עונשו.

הנני ذן את הנאשם למאסר לתקופה של 8 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מהיום והtanאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירות אלימות מסווג פשע.
הנני ذן את הנאשם למאסר לתקופה של 4 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מהיום והtanאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירות אלימות מסווג עון.
פיקוי למילון בסכום של 15,000LN. הנאשם העביר את הסכום לעיל לקופת בית המשפט (ר' אישור התשלום נ/2) והמצירות תציג, באמצעות המרכז לגביות קנסות או שירות, להעברתו למילון.

המצירות תשלוח עותק מגזר הדין לשב"ס.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתן היום, ג' חשוון תשע"ח, 23 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.